

«Ταχύτερα!»

και κυρίαι, τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ καυχήθῃ ὅτι ἐθαύμασε τὸ κάπως ὑπερώριμον κάλλος ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Οἱ γυμναστικοὶ ἀγῶνες δὲν τιμῶνται πολὺ ὑπὸ τῶν Ῥώσων, οὐδ' εὐνοεῖ αὐτοὺς ἡ δριμύτης τοῦ κλίματος. Εἰς τὰ χωρία σπανίως βλέπει τις κατὰ τὰς ἐορτὰς τοὺς χωρικοὺς ὡς ἀλλαγῶν χορεύοντας, παλαίοντας, τρέχοντας ἢ δισκοβολοῦντας. Ὁ Σλάβος προτιμᾷ πάσης τοιαύτης διασκεδάσεως μακαρίαν ἀνάπαυσιν πρὸ τῆς θύρας τῆς καλύβης του ἢ περὶ τὴν τράπεζαν καπηλείου. Εἰς δὲ τὰς ἀνωτέρας τάξεις πάντες ὅσοι δὲν εἶναι κυνηγοὶ φαίνονται κατορθώσαντες νὰ λύσωσι τὸ πρόβλημα τῆς διηνεκοῦς ἀκινήσιας. Ὑπάρχουσι γέροντες καυχώμενοι ὅτι δὲν ἔκαμαν καθ' ὅλον αὐτῶν τὸν βίον ἄλλον περίπατον, παρὰ μόνον ἀπὸ τῆς καθέκλας των εἰς τὴν ἄμαξάν των. Τὴν ἵππασίαν δὲν ἀγαποῦν οὐδ' αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἵππικοῦ, σπανιώτατα ἱππεύοντες ὡσὰκις δὲν ὑποχρεοῦνται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Οὐδ' ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην τοῦ πάγου ἢ παγοδρομία. Πολὺ περισσώτερον ταύτης ἀρέσκουσιν αἱ λεγόμεναι ῥωσικαὶ κυλίστραι, διὰ τὸν λόγον ὅτι αὐταὶ ἰδρύθησαν εἰς τὸν ὠραῖον κῆπον τῆς Ταυρίδος, ὅπου συχνάζουσι τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας. Ἐπειτα ἡ ἀσκῆσις αὕτη εἶναι μὲν βιασιότατη, ἀλλὰ καὶ οὕτως εἰπεῖν παθητικὴ καὶ κατὰ τούτο σύμφωνος πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆς σλαβικῆς φυλῆς.

Ἄδικον ὅμως θὰ ἦτο νὰ θεωρήσωμεν τοὺς Ῥώσους ὡς καθιστικούς, ἐνῶ οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἀγαπᾷ ὅσον οὗτοι τὸ ὄχημα, τὸ ἐλκῆθρον καὶ τὸν σιδηρόδρομον. Ἡ ταχίστη ὑπέρβασις τῆς ἐκτάσεως εἶναι δι' αὐτοὺς ἀνωτέρα πάσης ἄλλης ἡδονή, ἀλλ' ἀγαπῶσι νὰ τρέχουν καθήμενοι. Αἱ δὲ γυναῖκες εἶναι ἀληθῆς φεῦδα θερμοκοπείου, διάγουσαι ζωὴν ὀλίγον

διαφέρουσαν τῆς τῶν καμελιῶν καὶ τῶν ὑακίνθων, διὰ τῶν ὁποίων κομοῦσι τὰς αἰθούσας των. Ἡ συνομιλία καὶ τὸ χαρτοπαίγιον ἀπορροφῶσι τὸ πλεῖστον τοῦ καιροῦ των καὶ ἀρκοῦσι πρὸς εὐτυχίαν των. Καὶ αὐτὰ ὅμως καταλαμβάνονται ἐνίοτε ὑπὸ τοῦ σλαβικοῦ πόθου κινήσεως ἀσκόπου ἐπὶ χιονοσκεποῦς πεδιάδος, διατρεχομένης ἀστραπηδόν. Συχνότατα, ἐνῶ συνδιαλέγονται ἡσύχως περὶ τὴν τράπεζαν ἐπὶ τῆς ὁποίας κολλάζει τὸ ἀργυροῦν Σαμοβάρι, ἐγείρεται τις προτείνων περίπατον διὰ τρούκας καὶ ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ παμψηφεί. Ἡ τροϊκοδρομία εἶναι ἡ ἀρεστοτάτη διασκεδάσις τῶν χειμερινῶν νυκτῶν τῆς Πετροπόλεως, οὐδ' ὑπάρχει ἄλλη τις προξενούσα ζωηροτέραν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ξένον.

Εὐθύς μετὰ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως στέλλεται ὁ ὑπρέτης εἰς ἐνοικιαστὴν ὀνομαστὸν διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ἵππων του καὶ τὴν τέχνην, τῶν ἡνιόχων του καὶ μετ' ὀλίγον ἤχος κωδωνίσκων ἀγγέλλει τὴν ἀφίξιν τῶν ἐλκῆθρων. Πάντες τυλίσσονται εἰς παχειὰν γούναν, αἱ δὲ κυρίαὶ κουκουλόνοται μὲ σάλια τοῦ Ὀρεμβούργου. Δύο ζεύγη τοποθετοῦνται εἰς ἕκαστον τῶν ἐλκῆθρων, οὐδ' ὀρίζει τὴν θέσιν τῶν ἐπιβατῶν ἢ τύχη, ἀλλ' ἄλλος τις πονηρότερος μικρὸς θεός. Ὁ ἡνιόχος διευθετεῖ τὰ λωρία τῶν χαλινῶν, λέγων θωπευτικῶς εἰς τοὺς ἵππους: «Ἐμπρός, περιστέρια μου», καὶ εὐθύς τὰ τρία περιστέρια διατρέχουσι τοὺς ἐρήμους δρόμους μὲ ταχύτητα μυθώδη. Τὸ θερμομέτρον δεικνύει εἰκοσιβαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν, ὁ ἀήρ εἶναι ἀκίνητος, ὁ οὐρανὸς ὁμοιάζει μαῦρον γάλυθα κατὰστακτον μὲ γροσσὰ καρφία, σπινθηρίζοντα ἐπὶ τῆς λευκότητος ἐδάφους. Ἡ ἀναπνοὴ παγώνει ἅμα ἐξέβλη ἀπὸ τὰ χεῖλη, αἱ δὲ γενειάδες μεταβάλλονται μετὰ τινα λεπτὰ εἰς στιλπνοὺς σταλακτίτας. Ἄλλ' ἡ ῥωσικὴ